

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.941 van 19 februari 1998
in de zaak A. 75.475/VII-15.803.**

In zake : Greta MERTENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. VAN ALSENOY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Gallaitstraat 62.

tussenkommende partij :

Jan VAN DEN BRANDE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. VERBAANDERD,
kantoor houdende te GRIMBERGEN,
Platanenlaan 6.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Greta MERTENS op 26 augustus 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 26 juni 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij haar beroep tegen het besluit van 11 februari 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel houdende het verlenen aan Jan VAN DEN BRANDE van de milieuvergunning voor het veranderen van een veehouderij, met name het verplaatsen van runderen en het herschikken van de mestopslag, te Londerzeel, Linde 46, wordt verworpen en het beroepen besluit bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 november 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DEWAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoekster, van Advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat F. LAFONTAINE die, loco Advocaat J. VERBAANDERD verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat Jan VAN DEN BRANDE met een verzoekschrift van 15 september 1997 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift het volgende aanvoert :

"Zoals gesteld, moet benadrukt worden dat de woning van verzoekster volgens het gewestplan is gelegen in het woongebied, pal in het centrum van de gemeente Londerzeel.

Verzoekster beschikt over een prachtige groene tuin, die achteraan op het open veld aansluit (zie de foto's in bijlage).

De straat wordt gekenmerkt door een homogeen residentieel karakter, niet enkel naar het centrum toe, doch ook in de andere richting naar Steenhuffel en Malderen.

In ditzelfde woongebied wenst de heer VAN DEN BRANDE nu een grote stal uit te baten, bestemd voor het herbergen van groot rundvee.

Deze stal zou een vervallen en onbruikbare stal vervangen, die sinds jaren niet meer gebruikt werd voor het stallen van dieren.

De nieuw op te richten stal is gepland op amper vier meter afstand van de keuken en op twee meter van het terras van verzoekster.

Het moge duidelijk zijn dat de exploitatie van dergelijke stal in de onmiddellijke nabijheid van de woning van verzoekster, het genot dat zij samen met haar huisgenoten van deze woning met tuin en terras heeft, danig zal hypothekeren.

De situatie is des te pijnlijker, wanneer men de omstandigheid in rekening neemt dat de heer VAN DEN BRANDE nog over ruim 30 hectare gronden in het agrarisch gebied beschikt om veestallen te bouwen.

De activiteiten die in de stal zullen worden uitgeoefend, zullen voor verzoekster persoonlijk ernstige hinder meebrengen.

Deze hinder zal alleszins vele malen groter zijn dan wanneer het gebouw op een andere locatie of verderaf van de perceelsgrens zou worden ingeplant.

Zo is de geurhinder ten gevolge van een omvangrijke koeienstal, hoe dichter men zich bij deze stal bevindt, per definitie groter, terwijl ook de geluidshinder niet te verwaarlozen is.

Het geloei van een groot aantal koeien in een op amper 3 meter van verzoeksters eigendom opgerichte stal is duidelijk meer storend dan de hinder van eenzelfde aantal dieren in eenzelfde stal die op grotere afstand is ingeplant.

Tenslotte is er de onvermijdelijke insectenoverlast en het gevaar voor ander ongedierte.

Verzoekster kan ter staving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel op nuttige wijze refereren naar de inhoud van enkele belangrijke stukken.

Zo diende verzoekster samen met anderen gedurende het openbaar onderzoek omtrent de bouwaanvraag bezwaarschriften in, die door het College van Burgemeester en Schepenen van Londerzeel werden besproken in zitting van 3 juni 1996, en dit wel als volgt :

'Alle drie de bezwaren behandelen de te korte afstand van de rundveestal tot aan de woningen.

De bezwaarschriften zijn belangrijk, duidelijk gegrond en dienen derhalve weerhouden te worden (...).'

(zie copie van de notulen in bijlage)

De Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, zetelend in kort geding, drukt zich in de beschikking dd. 20 augustus 1997 in zeer omstandige bewoordingen als volgt uit :

'Overwegende dat het weinig twijfel lijdt dat eisers van de exploitatie van de rundveestal, bestemd om tientallen runderen te bevatten, op minder dan drie meter van de grens van hun eigendom, hinder zouden ondervinden;

Dat het best denkbaar is dat deze hinder tot overlast zou worden;

(...)

Dat eisers uiteraard ook in hun tuin mogen leven, en dus ook daar hinder en overlast kunnen ondervinden;

Dat de groene zone over een breedte van drie meter daarin als enige verandering zal brengen dat zij de stal en de dieren niet voortdurend hoeven te zien;

(...)

Overwegende dat de inplanting van de rundveestal langs, en op drie meter van, de grens van het perceel van eerste eiseres moeilijk bestaanbaar lijkt te zijn met de aangehaalde bepaling, alsmede met de minimale eisen van ruimtelijke ordening en goede aanleg;

(...)

Overwegende dat de verenigbaarheid van de rundveestal, waarop de bouwvergunning betrekking heeft, met de onmiddellijke omgeving ogenschijnlijk afwezig is;

(...)

Overwegende dat een goede ruimtelijke ordening bovendien vereist dat het bestuur met de subjectieve rechten van de burgers rekening houdt;

Dat dit hier onvoldoende het geval lijkt te zijn geweest;

Overwegende dat eiseres er in dit verband nog terecht op wijzen dat de reglementering in zake ruimtelijke ordening en stedenbouw juist tot doel heeft historisch bestaande toestanden van zonevreemde constructies, zoals deze waarop verweerder zich beroept, aan een nieuw onderzoek te onderwerpen;

(...)

Overwegende dat het probleem van de ligging van de rundveestal tegen de grens met het perceel van eerste eiseres reeds onderkend werd in de behandeling door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel van de drie bezwaren, en in het advies van de gemachtigde ambtenaar, beide hierboven aangehaald;

Dat in beide gevallen werd toegegeven dat de plaats van inplanting ongewenst is;

Dat een oplossing werd gezocht in een groene zone tot de perceelsgrens van drie meter;

Overwegende dat deze oplossing echter naar redelijkheid het genot van het eigendomsrecht van eerste eiseres en het recht van eisers op een rustige huisvesting in een milieuvriendelijke omgeving onvoldoende lijkt te ontzien;

(...)'

(zie copie in bijlage)

En ook de Ombudsman voor het Vlaams Gewest laat over één en ander geen twijfel bestaan :

'Het is in strijd met het gezond verstand om aan te nemen dat zo een grote rundveestal pal naast een woning niet voor hinder zou zorgen'.

(brief dd. 3 maart 1997 van de Ombudsman)

Het is ondenkbaar dat verzoekster de hinder die door de uitbating van de stal zou veroorzaakt worden, gedurende vele jaren (en vele zomers) zou moeten tolereren, in afwachting van een vernietigingsarrest van de Raad van State.

De tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zou verzoekster derhalve een moeilijk te herstellen ernstig nadeel toebrengen";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt :

"Ook hier heeft verzoekster het verkeerd voor, nu zij eens te meer met geen woord rept over de bestaande en vergunde uitbating, terwijl de uiteenzetting trouwens een aantal onjuiste gegevens bevat, zoals het feit dat volgens verzoekster de uitbating gelegen zou zijn pal in het centrum van de gemeente Londerzeel, maar wel (zie ook advies ASV dd. 02.04.1997, dat niet alleen stilzwijgend gunstig was, gelet op de termijn, doch ook in werkelijkheid gunstig adviseerde), in een uitloper van het woongebied, die trouwens eerder matig bebouwd werd, waarbij de vaststelling of het perceel nu gelegen is in het gewone woongebied of in het woongebied met landelijk karakter, zoals vermeld wordt, verder niet relevant is;

Men kan zich verder de vraag stellen waar het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is aan het genot van het zicht van een prachtige tuin, wanneer de bestaande krotten, waartegen verzoekster fulmineert, vervangen worden door een nieuwe stal;

Het is dan ook duidelijk dat er geen moeilijk te herstellen nadeel is in het kader van de huidige wijziging van vergunning";

3.1.3. Overwegende dat de tussenkomen de partij stelt :

"Mevrouw MERTENS stelt de feiten volledig verkeerd voor om aan te tonen dat zij een moeilijk te herstellen nadeel zou lijden.

Zij is zich vooreerst zelf komen vestigen naast een sinds meer dan 100 jaar ter plaatse bestaand landbouwbedrijf.

De af te breken rundveeststal is weliswaar vetust, doch zij werd pas opgericht in 1972 en dit op 0,50m. van de perceelsgrens. Deze stal is momenteel nog steeds in gebruik. Er is plaats voor 69 runderen.

Gelet op een belangrijke defectuositeit aan de dakspanten, opteert vertoner in plaats van een herstelling en/of vervanging van het dak (waarvoor zelfs geen vergunning zou nodig zijn), voor de afbraak en de wederopbouw, met dien verstande dat de nieuwe stal zich op 3m. van de perceelsgrens zal bevinden en slechts nog voorzien is voor 41 runderen.

Hoe kan Mevrouw MERTENS gewagen van een moeilijk te herstellen nadeel wanneer het nieuwe gebouw kleiner wordt en verder van de perceelsgrens staat, daar waar een herstelling van het reeds bestaande gebouw evenzeer mogelijk is.

De afbraak en de wederopbouw brengt voor Mevrouw MERTENS dus enkel voordelen mee tov. de bestaande toestand, die zij heeft geaccepteerd door zich zelf te vestigen naast een sinds lang bestaand landbouwbedrijf. Zij bouwde immers in 1967 naast een landbouwbedrijf dat reeds sinds de periode 1875 ter plaatse bestaat.

Anderzijds blijkt ook uit de bekomen milieuvergunning dat een en ander uiteindelijk resulteert in een vermindering van het aantal runderen en in een vermindering van de mestproductie.

Het blijkt dus dat vertoner, die het verouderde ouderlijk landbouwbedrijf overnam, beschikte over vergunningen tot 2011 voor het houden van 245 runderen met de bijhorende mestproductie, doch thans opteert voor een vermindering van het aantal dieren en de modernisering der gebouwen waarbij de hinder voor Mevrouw MERTENS precies ook wordt verminderd.

Hoe kan Mevrouw MERTENS dus gewagen van een moeilijk te herstellen nadeel, wanneer vertoner het landbouwbedrijf alleszins verder kon exploiteren tot 2011 zonder enige wijziging, doch thans precies wijzigingen aanbrengt die de hinder beperken ?

De verwijzing van Mevrouw MERTENS naar motiveringen van het College van Burgemeester en Schepenen, van de Voorzitter in Kortgeding en van de Ombudsman ivm. de bouwvergunning zijn niet ter zake dienend.

Het College van Burgemeester en Schepenen heeft de bouwvergunning precies verleend omdat de hinder werd beperkt.

De Voorzitter in Kortgeding heeft enkel de werken stilgelegd tot de Raad van State heeft geoordeeld over de schorsing van de bouwvergunning. Zijn motivering kan dan ook de Raad van State niet binden.

De Ombudsman geeft enkel een subjectieve mening en is ter zake in geen enkele mate bevoegd";

3.2. Overwegende dat de desbetreffende schorsingsvoorwaarde niet is vervuld om de volgende redenen :

3.2.1. Zonder het bestreden besluit beschikt de tussenkomende partij over een milieuvergunning, verleend op 11 januari 1993 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel, voor het houden van 245 grote inheemse zoogdieren, 1030 m³ mestopslag, 63 m³ stalrest en 800 m³ opslag van groenvoeders.

De door het bestreden besluit vergunde verandering bestaat in het verplaatsen van dieren en het herschikken en uitbreiden van de mestopslag. De tussenkomen de partij wil aldus een verouderd, onhygiënisch stallencomplex moderniseren.

Uit de overzichtstabel bij de vergunningsaanvraag blijkt dat ten aanzien van de stal waarnaar verzoekster in haar uiteenzetting verwijst het aantal runderen van 62 tot 41 stuks verminderd wordt.

Het door het bestreden besluit bevestigde besluit van 11 februari 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel legt als bijzondere voorwaarde op de te herbouwen stal op 3 meter van de perceelsgrens met verzoekster op te richten en een groenscherm aan te planten. De oude corresponderende stal bevindt zich op een halve meter van die grens.

In de huidige stand van het geding ontkracht verzoeksters loutere bewering dat de vergunning voor de desbetreffende stal vervallen is in de zin van artikel 46 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), geenszins de tegenovergestelde vaststelling door de ter zake bevoegde Vlaamse Landmaatschappij in haar advies van 7 april 1997.

Aldus blijkt dat de nadelen die volgens de verzoekster voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niet ernstiger zijn dan deze waaraan zij ten gevolge van de huidige vergunningstoestand blootstaat en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit in hoofde van die partij bijgevolg geen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.2.2. Verzoekster verwijst ten onrechte naar de beschikking van 20 augustus 1997 van de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, zetelend in kort geding.

Die beschikking betreft immers een bevel tot staking van de bouwwerken op het betrokken perceel totdat de Raad van State over het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bouwvergunning uitspraak heeft gedaan en heeft geen gezag van gewijsde met betrekking tot de vraag of de tenuitvoerlegging van de in deze bestreden milieuvergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State veroorzaakt of dreigt te veroorzaken.

3.2.3. De Ombudsman voor de Vlaamse Gemeenschap lijkt over geen enkele bevoegdheid met betrekking tot het beoordelen van milieuvergunningen en milieuvergunningaanvragen te beschikken, zodat zijn mening in deze niet ter zake doet;

4. Overwegende dat de vaststelling dat niet voldaan is aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Jan VAN DEN BRANDE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negentien februari
1900 achtennegentig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

R. STEVENS.